

Nr 351.

Av herrar **Thorell** och **Olsson** i Staxäng, *angående straffskärpning för olovligt utövande av jakt.*

Under senare år har man kunnat iakttaga en oroväckande tendens till stegring av antalet brott mot strafflagens 24 kap. 12 och 13 §§ ang. olovligt utövande av jakt å annans område. Det framstår som ett betydelsefullt önskemål, att statsmakterna ingripa mot denna utveckling. De s. k. tjuvskyttarna åstadkomma icke blott skador i naturen och djurvärlden utan vålla genom sin verksamhet också många gånger ekonomiskt avbräck för den del av lantbefolkningen, vilken på egna områden driver jakt. Många smärre jakträttsinnehavare, som för sitt uppehälle delvis äro beroende av vad denna näring kan inbringa, lida förfång genom tjuvskyttarnas framfart.

Den nya vapenlagen synes visserligen öppna möjlighet för länsstyrelserna att återkalla innehav av vapen, i den händelse dessa använts för olagliga ändamål, men den bästa lösningen av ifrågavarande problem torde man dock vinna genom att undanröja själva roten till det onda. Man gör på vissa håll, bl. a. i jaktvårdskretsar, gällande — och detta säkerligen icke utan fog — att det är dagsbotssystemet, som bär skulden till att tjuvskytten på sistone tilltagit i omfattning. De såsom plikt ådömda beloppen bliva nämligen på grund av detta system ofta mycket små, och i många fall hembära tjuvskyttarna vinst på sin olovliga rörelse, även om den beivras och den felände pålægges böter. Det har sålunda förekommit, att för tjuvskytte på älg icke utdömts mer än sammanlagt 20 à 30 kronor i dagsböter, medan bytet kanske varit värt 100 kronor eller ännu mera. Enligt de gamla straffbestämmelserna blevo böterna betydligt högre i sådana fall.

Denna konsekvens av dagsbotssystemets införande synes oss vara föga önskvärd. Då den olovliga jakten enligt vederhäftiga vittnesbörd är stadd i tilltagande, böra statsmakterna se till att straffbestämmelserna icke äro av den beskaffenheten, att de göra jakträttsinnehavarnas och jaktvårdsmännens strävan att uppehålla respekten för rätten lönlös, ja i samliga fall kanske rent av uppmuntra till tjuvskytte.

Vi tillåta oss därför hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående sådan skärpning av bestämmelserna mot olovligt utövande av jakt i strafflagens 24 kap. 12 och 13 §§, att brott mot dessa §§ må kunna på ett effektivt sätt beivras.

Stockholm den 23 januari 1935.

E. Thorell.

Ernst V. Olsson
i Staxäng.